

den et Aars Tids Forløb, saaledes at vi snart komme til at skride til en Overvejelse af hele vor Forsvarsordning, som muligvis i alt Fald kan bringe os en Ordning i Lighed med den svejtsiske, ifølge hvilken Premierløjtnantsstillingen ikke er nogen Livsstilling. Det var det, jeg mente med, hvad jeg før sagde, at det er ikke nogen Livsstilling at være Premierløjtnant i Svejts... (Afbrydelse af *Martin Madsen*)... Jeg kender svejtsiske Premierløjtnanter, der leve af deres borgerlige Erhverv... (Afbrydelse af *Martin Madsen*)... Ja, der er en lille Rest tilbage, det er rigtigt, der er egentlig tjenstgørende, nemlig Stabsofficererne, men det er kun ganske enkelte, ikke et Antal, der tilnærmelsesvis kan svare til det Antal Premierløjtnanter, vi nu have. For nu er Løjtnantsstillingen for alle Løjtnanter en Levevej, en Livsstilling — det kan være, at det er en Levevej, der ikke kaster meget af sig, men det er deres Levevej at være Løjtnanter, det er det for alle Løjtnanter, og det behøver det ikke at være; og i det Øjeblik vi kun gøre det til en Levevej for nogle enkelte, kunne vi godt forhøje Lønningerne betydeligt for disse enkelte, for hvem det er en Levevej, idet vi spare meget betydeligt paa alle de andre, for hvem det kun er et Æres- og Tillidshverv, som de varetage en kort Tid af Aaret, og som saa honoreres paa en saadan Maade, at de kunne slippe nogenlunde skadesløst fra det, saaledes at det for dem blev en Honorstilling ligesom det at være Rigsdagsmand... (*Alfred Christensen*: Eller Snefoged)... Ja, eller Snefoged eller Stævningsmand.

Men naar vi altsaa med dette i Udsigt nu vilde give os til at forhøje Officerslønningerne, kan man ikke anføre nogen som helst anden Grund derfor, som kan være fyldestgørende, end den, at det er aldeles paatrængende nødvendigt, fordi Officererne ikke paa nogen Maade kunne leve af den Løn, de faa; og det skal man altsaa paastaa samtidig med, at man jo erkender, at Løjtnanterne i Virkeligheden ikke have noget videre at bestille uden hvert 3die Aar, og at de have saa godt som fuldstændig Frihed for Tjeneste i de 2 af de 3 Aar, og at de selv i det tredje Aar dog ikke ere mere optagne end at de kunne søge nogen lønnet Beskæftigelse. Men hvis man dog vil sige, at de Lønninger, som vore Premierløjtnanter oppebære, ere saa urimelig smaa, at det er aldeles tvingende nødvendigt øjeblikkelig at forhøje dem, saa bliver det jo ogsaa alde-

les tvingende nødvendigt øjeblikkelig at forhøje alle andre Statslønninger, som ere lavere end Officerslønningerne, thi saa har man jo erklæret, at for det Beløb, som Premierløjtnanterne faa, kan en Familie ikke leve. Men saa bliver der rigtignok mangfoldige Statsembedsmænd, hvis Lønninger skulle forhøjes, og det bliver alvorlige Udgifter, som blive Konsekvenserne af det Skridt, vi foretage her, og som jo for Resten i sig selv er alvorligt nok, thi $\frac{1}{2}$ Million Kr., som dette Forslag omfatter — det, der kommer med til de menige, er jo kun kommet med som Strøsukker oven paa det, Officererne skulle have, saa i Virkeligheden er det til Officererne alt sammen — den lille runde halve Million, her er Tale om, er allerede ikke saa lidt.

Men skulle vi virkelig her forhøje disse Lønninger, hvordan skal det saa gaa, for Eksempel med — jeg skal ikke nævne alle de med Løjtnanter ligestillede Statsembedsmænd og Statsfunktionærer —, men uden at ville trætte med at nævne alt for mange, skal jeg fremhæve f. Eks. Postvæsenets Embedsmænd og Funktionærer. Vi have ganske vist nylig faaet en Postlønningslov, og man skulde derfor tro, at en Forhøjelse af Postembedsmændenes og Postfunktionærernes Lønninger er noget, man ikke skulde staa umiddelbart overfor. Men ser man nu paa, hvordan det gaar i det praktiske Liv og ikke blot, hvorledes det skal være efter de i Loven foreskrevne Regler, der ikke altid slaa til, saa ser man, at en i Postvæsenet ansat ung Mand i en Alder af ca. 17 Aar faar i de første 3 Aar 10, 20 og 30 Kr. om Maaned i Løn; saa er han naaet op til den Alder, hvor en ung Mand kan blive Sekondløjtnant, men nu skal Postembedsmanden bestaa en Fagprøve, som han selv skal have forbedret sig til og selv have betalt sin Uddannelse til, og saa kan han haabe at blive statsansat i en Alder af 20 Aar, altsaa i den Alder, hvor en ung Mand kan blive Sekondløjtnant, men saa faar Postembedsmanden 600 Kr. i de to første Aar, altsaa til han er 22 Aar. Han stiger derefter til 800 Kr., og det har han i 3 Aar, altsaa indtil han er 25 Aar; saa kommer han op paa 1,000 Kr., og saa stiger han ikke højere, før han bliver Ekspedient, hvad han faktisk ikke bliver, før han er 30 Aar gammel, hvad saa end Loven mener; da faar han 1,100 Kr., men den unge Mand, som har været Sekondløjtnant, har imidlertid haft en Gage, som er meget større, og har endda faaet gratis Uddannelse. Saa staa Postekspedienten altsaa i sit